

31992L0112

31.12.1992.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 409/11

DIREKTIVA VIJEĆA 92/112/EEZ**od 15. prosinca 1992.****o postupcima usklađivanja programâ za smanjenje i konačno potpuno uklanjanje onečišćenja uzrokovanog otpadom iz industrije titanovog dioksida**

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

postojećih narušavanja tržišnog natjecanja između različitih proizvođača unutar te industrijske grane i osiguranja visoke razine zaštite okoliša;

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 100.a,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,budući da se Direktivom Vijeća 78/176/EEZ od 20. veljače 1978. o otpadu iz industrije titanovog dioksida ⁽⁶⁾, a posebno njezinim člankom 9., od država članica zahtijeva sastavljanje programa za postupno smanjivanje i konačno potpuno uklanjanje onečišćenja uzrokovanog otpadom iz industrijskih postrojenja koja postoje na dan 20. veljače 1978.;u suradnji s Europskim parlamentom ⁽²⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da se tim programima postavljaju opći ciljevi za smanjivanje onečišćenja uzrokovanog tekućim, krutim i plinovitim otpadom koje treba postići do 1. srpnja 1987.; budući da se ti programi trebaju predati Komisiji tako da ona može predati odgovarajuće prijedloge Vijeću za njihovo usklađivanje u pogledu smanjenja i konačnog potpunog uklanjanja tog onečišćenja i unapređenja uvjeta tržišnog natjecanja u industriji titanovog dioksida;

budući da je Direktiva Vijeća 89/428/EEZ od 21. lipnja 1989. o postupcima usklađivanja programâ za smanjenje i konačno potpuno uklanjanje onečišćenja uzrokovanog otpadom iz industrije titanovog dioksida ⁽⁴⁾ poništena presudom Suda od 11. lipnja 1991. zbog neosnovanosti ⁽⁵⁾;

budući da, radi zaštite vodenog okoliša, potapanje otpada i ispuštanje određenog otpada, posebno krutog i snažno kiselog otpada, trebalo bi biti zabranjeno, a ispuštanja ostalog otpada, posebno slabo kiselog i neutraliziranog otpada, trebalo bi postupno smanjivati;

budući da, ako su države članice poduzele potrebne mjere za pridržavanje navedene Direktive, ne trebaju usvajati nove mjere za ispunjavanje ove Direktive, pod uvjetom da su već poduzete mjere u skladu s ovom Direktivom;

budući da pravna ništavnost uzrokovana poništenjem navedene Direktive može imati štetne učinke na okoliš i uvjete tržišnog natjecanja u sektoru proizvodnje titanovog dioksida; budući da je potrebno ponovno uspostaviti materijalno stanje stvoreno navedenom Direktivom;

budući da bi postojeća industrijska postrojenja trebala primijeniti odgovarajuće sustave za obradu otpada radi ispunjavanja zahtijevanih ciljeva do utvrđenih datuma;

budući da je cilj ove Direktive približiti nacionalna pravila vezana uz uvjete proizvodnje titanovog dioksida radi uklanjanja

budući da ugradnja tih sustava može dovesti do većih tehničko-ekonomskih poteškoća u slučaju slabo kiselog i neutraliziranog otpada iz određenih postrojenja; budući da bi države članice stoga trebale moći odgoditi primjenu tih odredaba pod uvjetom da se sastavi program učinkovitog smanjenja onečišćenja i preda Komisiji; budući da, ako države članice doživljavaju takve poteškoće, Komisija bi trebala moći produžiti odgovarajuće rokove;

⁽¹⁾ SL C 317, 7.12.1991., str. 5.⁽²⁾ SL C 94, 13.4.1992., str. 158. i SL C 305, 23.11.1992.⁽³⁾ SL C 98, 21.4.1992., str. 9.⁽⁴⁾ SL L 201, 14.7.1989., str. 56.⁽⁵⁾ Presuda od 11. lipnja 1991., predmet C-300/89, Komisija protiv Vijeća (još nije objavljena).⁽⁶⁾ SL L 54, 25.2.1978., str. 19.; Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 83/29/EEZ (SL L 32, 3.2.1983., str. 28.).

budući da u vezi s ispuštanjima određenog otpada države članice trebale bi moći iskoristiti ciljeve kvalitete tako da rezultati u svakom pogledu budu ekvivalentni onima dobivenima putem graničnih vrijednosti; budući da bi tu ekvivalentnost trebalo dokazati u programu koji će se predložiti Komisiji;

budući da je, ne dovodeći u pitanje obveze postavljene državama članicama Direktivom Vijeća 80/779/EEZ od 15. srpnja 1980. o graničnim vrijednostima kvalitete zraka i orijentacijskim vrijednostima za sumporov dioksid i lebdeće čestice⁽¹⁾, te Direktivom Vijeća 84/360/EEZ od 28. lipnja 1984. o suzbijanju onečišćenja zraka iz industrijskih postrojenja⁽²⁾, uputno zaštititi kvalitetu zraka utvrđivanjem odgovarajućih standarda emisije u pogledu plinovitih ispuštanja iz industrije titanovog dioksida;

budući da bi radi provjere učinkovite primjene mjera države članice trebale poduzeti praćenje u odnosu na stvarnu proizvodnju svakog postrojenja;

budući da bi cjelokupan otpad iz industrije titanovog dioksida trebalo izbjeći ili ponovno uporabiti kada je to tehnički i ekonomski moguće i budući da bi takav otpad trebalo ponovno uporabiti ili odlagati, a da se ne ugrozi zdravlje ljudi ili okoliš;

budući da odredbe ove Direktive ne utječu na mogućnost država članica da u područjima obuhvaćenima ovom Direktivom zadrže ili donesu strože odredbe za zaštitu okoliša,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Ovom se Direktivom utvrđuju, u skladu sa zahtjevima članka 9. stavka 3. Direktive 78/176/EEZ, postupci usklađivanja programâ za smanjenje i konačno potpuno uklanjanje onečišćenja iz postojećih industrijskih postrojenja i namjena joj je poboljšanje uvjeta tržišnog natjecanja u industriji titanovog dioksida.

⁽¹⁾ SL L 229, 30.8.1980., str. 30.; Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 89/427/EEZ (SL L 201, 14.7.1989., str. 53.).

⁽²⁾ SL L 188, 16.7.1989., str. 20.

Članak 2.

1. Za potrebe ove Direktive:

(a) ako se koristi sulfatni postupak:

— *kruti otpad znači:*

— netopljivi ostaci rude koji nisu razgrađeni sumpornom kiselinom tijekom procesa proizvodnje,

— zelena galica, tj. kristalni željezni sulfat ($\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$),

— *snažno kiseli otpad znači:*

— matični likvori nastali iz faze filtriranja nakon hidrolize otopine titanil-sulfata. Ako su ti matični likvori vezani uz slabo kiseli otpad koji ukupno sadrži više od 0,5 % slobodne sumporne kiseline i razne teške metale⁽³⁾, likvori i otpad uzeti zajedno smatraju se snažno kiselim otpadom,

— *otpad od obrade znači:*

— filtracijske soli, muljevi i tekući otpad nastao iz obrade (koncentracije ili neutralizacije) snažno kiselog otpada i koji sadrže razne teške metale, ali ne obuhvaća neutralizirani i filtrirani ili dekantirani otpad koji sadrži samo tragove teških metala i koji, prije bilo kakvog razrjeđenja, ima pH vrijednost veću od 5,5,

— *slabo kiseli otpad znači:*

— vode od pranja, rashladne vode, kondenzate i druge muljeve i tekući otpad, osim onih uključenih u gornje definicije, koji sadrže 0,5 % ili manje slobodne sumporne kiseline,

— *neutralizirani otpad znači:*

— bilo koja tekućina koja ima pH vrijednost veću od 5,5, sadrži samo tragove teških metala i dobiva se izravno filtracijom ili dekantiranjem iz snažno ili slabo kiselog otpada nakon što se obradi kako bi mu se smanjila kiselost i sadržaj teških metala,

— *prašina znači:*

— sve vrste prašine iz proizvodnih postrojenja, a posebno prašinu od rude i pigmentnu prašinu,

⁽³⁾ Snažno kiseli otpad koji je razrijeđen tako da sadrži 0,5 % ili manje slobodne sumporne kiseline također je obuhvaćen ovom definicijom.

— SO_x znači:

- plinoviti sumporni dioksid i trioksid ispušteni u raznim fazama procesa proizvodnje i internog procesa obrade otpada, uključujući kapljice kiseline;

(b) ako se koristi postupak kloriranja:

— *kruti otpad* znači:

- netopljivi ostaci rude koji nisu razgrađeni klorom tijekom procesa proizvodnje,
- metalni kloridi i metalni hidroksidi (filtracijske tvari) nastali u krutom obliku iz proizvodnje titanovog tetraklorida,
- ostaci koksa nastali iz proizvodnje titanovog tetraklorida,

— *snažno kiseli otpad* znači:

- otpad koji sadrži više od 0,5 % slobodne klorovodične kiseline i razne teške metale ⁽¹⁾,

— *otpad od obrade* znači:

- filtracijske soli, muljevi i tekući otpad nastao iz obrade (koncentracije ili neutralizacije) snažno kiselog otpada i koji sadrži razne teške metale, ali ne obuhvaća neutralizirani i filtrirani ili dekantirani otpad koji sadrži samo tragove teških metala i koji, prije bilo kakvog razrjeđenja, ima pH vrijednost veću od 5,5,

— *slabo kiseli otpad* znači:

- vode od pranja, rashladne vode, kondenzate i druge muljeve i tekući otpad, osim onih uključenih u gornje definicije, koji sadrže 0,5 % ili manje slobodne klorovodične kiseline,

— *neutralizirani otpad* znači:

- bilo koja tekućina koja ima pH vrijednost veću od 5,5, sadrži samo tragove teških metala i dobiva se izravno filtracijom ili dekantiranjem iz snažno ili slabo kiselog otpada nakon što se obradi kako bi mu se smanjila kiselost i sadržaj teških metala,

— *prašina* znači:

- sve vrste prašine iz proizvodnih postrojenja, a posebno prašinu od rude, pigmentnu prašinu i prašinu koksa,

— *klor* znači:

- plinoviti klor ispušten u raznim fazama procesa proizvodnje;

(c) ako se koristi sulfatni postupak ili postupak kloriranja:

— *potapanje* znači:

- svako namjerno odlaganje u unutarnje površinske vode, unutarnje obalne vode, teritorijalne vode ili otvoreno more tvari i materijala od strane ili s brodova ili zrakoplova ⁽²⁾.

2. Izrazi definirani u Direktivi 78/176/EEZ imaju isto značenje za potrebe ove Direktive.

Članak 3.

Potapanje krutog otpada, snažno kiselog otpada, otpada od obrade, slabo kiselog otpada ili neutraliziranog otpada iz članka 2. zabranjuje se s učinkom od 15. lipnja 1993.

Članak 4.

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale zabranu ispuštanja otpada u unutarnje površinske vode, unutarnje obalne vode, teritorijalne vode i otvoreno more:

(a) u pogledu krutog otpada, snažno kiselog otpada i otpada od obrade iz postojećih industrijskih postrojenja primjenom sulfatnog postupka:

— do 15. lipnja 1993. u svim gore navedenim vodama;

(b) u pogledu krutog otpada i snažno kiselog otpada iz postojećih industrijskih postrojenja primjenom postupka kloriranja:

— do 15. lipnja 1993. u svim gore navedenim vodama.

Članak 5.

U slučaju država članica koje imaju ozbiljne tehničke i ekonomske poteškoće u pridržavanju datuma primjene iz članka 4., Komisija može odobriti produžetak pod uvjetom da se program za učinkovito smanjenje ispuštanja tog otpada dostavi Komisiji do 15. lipnja 1993. Taj program mora dovesti do definitivne zabrane tih ispuštanja do 30. lipnja 1993.

⁽¹⁾ Snažno kiseli otpad koji je razrijeđen tako da sadrži 0,5 % ili manje slobodne sumporne kiseline također je obuhvaćen ovom definicijom.

⁽²⁾ Izrazi „brodovi i zrakoplovi” znače plovila i zrakoplove bilo koje vrste. Taj izraz obuhvaća lebdjelice, plutajuće objekte, s vlastitim pogonom ili bez njega, te učvršćene ili plutajuće platforme.

Najkasnije tri mjeseca nakon donošenja ove Direktive Komisija se obavješćuje o svim takvim slučajevima i o tome se provode savjetovanja s njom. Komisija obavješćuje druge države članice.

Članak 6.

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se ispuštanja otpada smanje u skladu sa sljedećim odredbama:

(a) iz postojećih industrijskih postrojenja primjenom sulfatnog postupka:

— slabo kiseli otpad i neutralizirani otpad smanjuje se do 31. prosinca 1993. u svim vodama na vrijednost ne veću od 800 kg ukupnog sulfata po toni proizvedenog titanovog dioksida (tj. koja odgovara ionima SO_4 sadržanima u slobodnoj sumpornoj kiselini i u metalnim sulfatima);

(b) iz postojećih industrijskih postrojenja primjenom postupka kloriranja:

— slabo kiseli otpad, otpad od obrade i neutralizirani otpad smanjuje se do 15. lipnja 1993. u svim vodama na sljedeće vrijednosti ukupnog klorida po toni proizvedenog titanovog dioksida (tj. koje odgovaraju ionima Cl sadržanima u slobodnoj klorovodičnoj kiselini i u metalnim kloridima);

— 130 kg primjenom neutralnog rutila,

— 228 kg primjenom sintetičkog rutila,

— 450 kg primjenom šljake.

U slučaju postrojenja koje koristi više od jedne vrste rude, vrijednosti će se primjenjivati razmjerno količini upotrijebljenih ruda.

Članak 7.

Izuzev u slučaju kada se radi o unutarnjim površinskim vodama, države članice mogu odgoditi datum primjene naveden u točki (a) članka 6. najkasnije do 31. prosinca 1994. ako to zahtijevaju ozbiljne tehničko-ekonomske poteškoće i pod uvjetom da se program učinkovitog smanjenja ispuštanja tog otpada preda Komisiji do 15. lipnja 1993. Taj program omogućuje da se do navedenog datuma ostvari sljedeća granična vrijednost po toni proizvedenog titanovog dioksida:

— slabo kiseli otpad i neutralizirani otpad: 1 200 kg – 15. lipnja 1993.,

— slabo kiseli otpad i neutralizirani otpad: 800 kg – 31. prosinca 1994.

Najkasnije tri mjeseca nakon donošenja ove Direktive Komisija se obavješćuje o tim slučajevima koji su predmet savjetovanja s Komisijom. Komisija obavješćuje druge države članice.

Članak 8.

1. U pogledu zahtjeva iz članka 6., države članice mogu odlučiti koristiti ciljeve kvalitete zajedno s odgovarajućim graničnim vrijednostima primijenjenima tako da učinci u smislu zaštite okoliša i izbjegavanja narušavanja tržišnog natjecanja budu ekvivalentni učincima graničnih vrijednosti utvrđenih u ovoj Direktivi.

2. Ako država članica odluči koristiti ciljeve kvalitete, predložiti će Komisiji program ⁽¹⁾ koji pokazuje da se mjerama postiže učinak koji je u smislu zaštite okoliša i izbjegavanja narušavanja natjecanja ekvivalentan učinku graničnih vrijednosti do datuma kada se te granične vrijednosti primjenjuju u skladu s člankom 6.

Taj se program predaje Komisiji najmanje šest mjeseci prije nego što država članica predloži primjenu ciljeva kvalitete.

Taj program Komisija procjenjuje u skladu s postupcima utvrđenima u članku 10. Direktive 78/176/EEZ.

Komisija obavješćuje druge države članice.

Članak 9.

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se ispuštanja u atmosferu smanje u skladu sa sljedećim odredbama:

(a) u slučaju postojećih industrijskih postrojenja koja koriste sulfatni postupak:

i. u pogledu prašine, ispuštanja se smanjuju do 31. prosinca 1993. na vrijednost od najviše 50 mg/nm³ ⁽²⁾ iz većih izvora i najviše 150 mg/nm³ ⁽²⁾ iz bilo kojeg drugog izvora ⁽³⁾;

ii. u pogledu SO_x , ispuštanja nastala iz postupaka digestije i kalcinacije u proizvodnji titanovog dioksida smanjuju se do 1. siječnja 1995. na vrijednost od najviše 10 kg ekvivalenta SO_2 po toni proizvedenog titanovog dioksida;

⁽¹⁾ Ti se podaci dostavljaju na temelju članka 14. Direktive 78/176/EEZ ili posebno, ako to zahtijevaju okolnosti.

⁽²⁾ Kubični metar na temperaturi od 273 K i pri tlaku od 101,2 kPa.

⁽³⁾ Države članice obavješćuju Komisiju o manjim izvorima koji nisu uključeni u njihova mjerenja.

- iii. države članice zahtijevaju da se ugrade sredstva za sprečavanje emisije kapljica kiseline;
 - iv. postrojenja za koncentraciju otpadne kiseline ne ispuštaju više od 500 mg/nm^3 SO_x izračunatog kao ekvivalent SO_2 ⁽¹⁾;
 - v. postrojenja za prženje soli nastalih obradom otpada opremaju se najboljom raspoloživom tehnologijom koja nema za posljedicu prekomjerne troškove, radi smanjenja emisija SO_x ;
- (b) u slučaju postojećih industrijskih postrojenja koja koriste postupak kloriranja:
- i. u pogledu prašine, ispuštanja se smanjuju do 15. lipnja 1993. na vrijednost od najviše 50 mg/nm^3 ⁽²⁾ iz većih izvora i najviše 150 mg/nm^3 ⁽²⁾ iz bilo kojeg drugog izvora ⁽³⁾;
 - ii. u pogledu klora, ispuštanja se smanjuju do 15. lipnja 1993. na dnevnu prosječnu koncentraciju od najviše 5 mg/nm^3 ⁽⁴⁾ i najviše 40 mg/ng^3 u bilo kojem trenutku.
2. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje Direktivu 80/779/EEZ.
3. Postupak za praćenje referentnih mjerenja za ispuštanja SO_x u atmosferu utvrđen je u Prilogu.

Članak 10.

Države članice prate vrijednosti i smanjenja navedene u člancima 6., 8. i 9. u vezi sa stvarnom proizvodnjom svakog pojedinog postrojenja.

Članak 11.

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sav otpad iz industrije titanovog dioksida, a posebno otpad koji podliježe zabrani ispuštanja ili potapanja u vodu ili ispuštanja u atmosferu:

— izbjegne ili ponovno upotrijebi kada je to tehnički i ekonomski izvedivo;

— ponovno upotrijebi ili odloži a da se ne ugrozi zdravlje ljudi ni ne uzrokuje šteta za okoliš.

Isto vrijedi za otpad nastao iz ponovne uporabe ili obrade gore navedenog otpada.

Članak 12.

1. U državama članicama koje još nisu poduzele mjere potrebne za usklađivanje s odredbama ove Direktive, te mjere stupaju na snagu najkasnije do 15. lipnja 1993. One odmah obavješćuju Komisiju o nacionalnim odredbama usvojenima radi usklađivanja s odredbama ove Direktive.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 13.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. prosinca 1992.

Za Vijeće
Predsjednik
M. HOWARD

⁽¹⁾ Za nove procese koncentriranja, Komisija može odobriti neku drugu vrijednost ako države članice mogu dokazati da ne postoje raspoložive tehnike za postizanje ovog standarda.

⁽²⁾ Kubični metar na temperaturi od 273 K i pri tlaku od 101,3 kPa.

⁽³⁾ Države članice obavješćuju Komisiju o manjim izvorima koji nisu uključeni u njihova mjerenja.

⁽⁴⁾ Smatra se da te vrijednosti odgovaraju najvišoj vrijednosti od šest grama po toni proizvedenog titanovog dioksida.

*PRILOG***Postupak za praćenje referentnih mjerenja za plinovite emisije SO_x**

Za potrebe proračuna količina SO₂ i SO₃ i kapljica kiseline izraženih kao ekvivalent SO₂, koje ispuštaju određena postrojenja, potrebno je uzeti u obzir zapreminu ispuštenog plina kroz trajanje određenih poslova i prosječni sadržaj SO₂/SO₃ mjeren kroz isto razdoblje. Protok i sadržaj SO₂/SO₃ moraju se utvrditi pod istim uvjetima temperature i vlage.
